

B Dmi Gmi

Dmi B

1. Něgdy nejdu spát

Dmi A

a motám se městem
a myslím na to, co jsem
a hlavně na to co nejsem.
Spěchat není kam a proč,
mně nejede žádný vlak,
a kdyby přece náhodou,
raději odvrátím zrak.

B Dmi Gmi

Dmi B F C

R: Podle kolejí se vracím domů,
brečím jak ženská směju se tomu,
vylejzá slunko nad panelák,
jak by jsem rád jednou vylez - taky tak.
Je neděle ráno a zvony zvoní
nevěřím ničemu ale TEĎ hlavu skloním,
vylejzá slunko nad panelák,
jak by jsem rád jednou vylez - taky tak.

B Dmi Gmi

2. Všechny cesty prý
odněkud někam vedou,
mě ale teďka spíš
ruce v kapsách zebou
a nenapadá mě nic,
žádný věty žádný slova,
co se dá dělat lepšího
než každý ráno zkoušet to znova a znova.

R: Podle kolejí se vracím domů...